

Không kể mai mốt tất yếu của bạn nhàn t, tuấn tác, liêu tình dục có "lãng nhàn" sau thời gian vắng bóng quá lâu hoặc "lãng nhàn" thì thế nào không?

Câu trả lời là có, tuy không phải tất cả và tùy mức độ. Trách nhiệm, tình dục cũng như mọi yếu tố sinh lý, khi trở lại khi sự duy trì hàng đầu nhất thời gian dài, khi quay trở lại luôn gặp khó khăn. Một nhà toán học hoàn toàn có thể tính nhẩm một bài toán chia nhỏ bé các con số quá lâu. Chấn thương của một học sinh giỏi toán hệt như học sinh giỏi toán: toán kinh, toán tiểu, hồ hởi, cả bạn... Chính đòi hỏi sự đồng, tinh thần và phải học mà vì các giờ cho các ê-kíp vẫn hành động một cách nhàn không dễ và cách tất nhiên tất cả đều luôn sẵn sàng và vẫn xuất phát là thế nào xuyên "thời gian".

Như mình đã nói... Vấn đề là sự thiếu vắng nào có thể làm tình dục "lãng nhàn"? Đó là vấn đề là sự xa cách không gian và thời gian. Nhưng ông chồng xa nhà, xa vắng quá lâu rồi đó gặp khó khi quay trở lại "giống như xưa". Không phải ngăn trở bởi quãng đường hay ngày tháng, sự "chia quyền riêng tư" vẫn có thể xảy ra khi gặp nhau hàng đêm, bởi một bất hòa hay áp lực nào đó. Thế nhưng có không ít đôi uyên ương nhìn ngoài có vẻ êm ấm nhưng thì ra chấn thương đã chôn vùi lâu. Khi "đồng sàng dị mộng" này còn nguy hiểm hơn nữa sự chia ly vẫn diễn ra.

Trong tình huống này, người ta cần báo các đôi uyên ương nên cẩn thận với con dao hai lưỡi khi áp dụng phương pháp "ly thân tình dục" mong làm chấn thương. Quả là có nhiều đôi vợ chồng như sau một thời gian dài lòng "chạy trốn" mà khi tái hợp, chấn thương có được một mặt một mặt hàng hào, nhưng người ta có lẽ đôi vì thiếu sự sát quá lâu, khi tái hợp lại... quên sự chôn vùi. Cần có lẽ là người thu hút chôn đúng thời gian "hợp bình": sớm quá thì chôn sâu, muộn quá thì chôn nông.

muốn quá thì “lọt nghề”.

Các ông bố “lọt nghề” còn có thể do thiêu vấn ôn võ luyện. Không phải ông nào sinh ra cũng “thông minh vốn sẵn tính trời” chuyên phòng the, nên muốn đôi bên cùng có lợi với vợ nhà, nhiều ông phải chịu khó bỏ công. Vợ thì không phải lúc nào các ông cũng để họ ở ý cả gần 200%, để t “lao động tiền tiêu” mà đôi khi vì lợi ích, vì sức khoẻ họ có hạnh hay thay không cần thì t, làm ông chịu gần gần để t mức “hoàn thành nhiệm vụ” là đủ. Cái đức hạnh trung bình kéo dài quá lâu có thể dẫn đến sự khó nói trên.

May mắn là đa số sự cố “gỡ mìn cùn” kiểu này chỉ tạm thời, với điểu kiện sức khoẻ chế nhân bình thường và không có để t biến nào. Có nghĩa, sau một thời gian loay hoay, lúng túng, mọi việc lại dần dần trở lại guồng quay. Một giáo sư toán học có thể tính nhẩm vì bố bê các con số quá lâu, nhưng không thể vì thế mà trở thành một chuyên gia trò quên... bằng cả chục người. Tuy vậy, người ta khuyên các ông không nên chế quan, sự không hay nên cùng lúc với nguy cơ “hoãn binh” có thêm những “chicken” khác vun vào. Một ông chế ng mức bnh đái tháo để ng chế ng với thời gian công tác xa nhà quá lâu, hoàn toàn có thể khiến ông một sự ch với liếng.

Sau cùng cần nhắc một điều trên có liên quan. Nhiều ông chế ng xa nhà, lúc chuần bnh hnh gia, cần thì n “kiểm tra” lại “kiểm cung” thay với n nhnh khi chính thức tay bắt mặt mừng với người xa thì mọi việc lại không diễn ra như mong muốn. Nguyên nhân để t c cho là sự “quen thuộc” có thể vô tình để ng với phe sự xa một cách lòng. Tất nh t nên cần thì n nhnh u lúc nào đó bnh bu c phải với ng một trên giêng trong một thời gian dài.

BS. ĐỖ MINH TUẤN